

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het Paard Van Troje

Troje was een rijke stad in het oude Turkije. De Grieken wilden het graag veroveren. Negen jaren verstreken en de Grieken was het nog steeds niet gelukt om Troje in hun bezit te krijgen. Geen vijand lukte het om de muren van Troje binnen te dringen.

Er stierven grote helden tijdens deze Trojaanse oorlog, en het waren Odysseus en Ulysses die een sluw plan bedachten om daarmee de stad van Troje te veroveren.

De schepen van de Grieken werden terug naar de zee gefloten. Het zag ernaar uit, dat de Grieken eindelijk na bijna tien jaar oorlog voeren hun verlies namen en weer naar huis terug zouden keren. Maar dat was onderdeel van het plan. De schepen hielden zich verscholen achter de heuvels van een naburig eiland. Er bleven mannen achter die de opdracht kregen een gigantisch houten paard te bouwen. Het houten paard moest ruimte bieden aan dertig tot veertig soldaten die zich in de buik van het enorme bouwwerk zouden kunnen verschuilen. De Trojanen dachten dat de Grieken de strijd hadden opgegeven op het moment dat ze de

schepen van de Grieken zagen vertrekken. Dus haastten ze zich door de poorten, op weg naar het verlaten kamp. Daar troffen ze het enorme paard aan. Eerst waren de Trojanen er een beetje bang voor, maar dat duurde niet lang. Ze vonden het een prachtig bouwwerk en de jongeren vroegen of het paard naar de stad van Troje getrokken kon worden. Niet iedereen was onder de indruk van het paard. De priester Laocoön waarschuwde het volk. "Het kan een list zijn van de Grieken. Waarom zouden zij ons in hemelsnaam een geschenk willen geven? Ik denk dat we in een val worden gelokt." Toen pakte hij een speer en wierp het naar de zijde van het paard. Het gaf een hol geluid. Precies op dat moment hoorden de mensen een geschreeuw. Enkele Trojaanse mannen trokken een man uit de menigte. Zijn handen waren op zijn rug gebonden. Hij leek de enige overlevende van het Griekse leger te zijn. Hij vertelde dat zijn naam Sinon was. Zijn legerleider Ulysses had hem met zijn handen aan zijn rug gebonden om hem vervolgens te offeren aan de goden. Hij had zich daarna verstopt, in afwachting tot zijn volk met hun schepen op zee waren vertrokken. Het Trojaanse volk had het met de arme man te doen. "Maak zijn handen los," zei de koning. Hij vroeg de Griek zijn volk te vergeten en een Trojaan te zijn. "Maar vertel eens," zei de koning. "Waarom hebben de Grieken dit geweldige paard gebouwd?" Sinon antwoordde; "Het is een offer aan de godin Minerva en zo groot gemaakt om te voorkomen dat het de stad in zou worden gedragen. De profeet Calchas heeft ons verteld dat, als de Trojanen het in bezit

zouden nemen, ze zeker de strijd met de Grieken zouden winnen. Het zou de Trojanen onoverwinnelijk maken." Toen het Trojaanse volk dit hoorde, jubelden ze van vreugde en begonnen ze – ondanks Laocoöns smeekbeden – plannen te maken hoe ze het paard naar de stad zouden kunnen slepen. Plotseling verschenen twee immense slangen uit de branding van het strand dat langs het verlaten kamp lag. De slangen kronkelden zich om de arme Laocoön en verslonden hem in enkele seconden. "Dat is een voorteken!" riepen de mensen. "De priester Lacoön wordt voor onze ogen door de godin Minerva gestraft voor zijn daden! Want hij wierp zijn spier tegen dit heilige bouwwerk, en nu is hij dood." Het Trojaanse volk begon meteen een grote opening in de stadsmuur te maken. Het paard werd met groene takken en bloemen versierd en over de vlakte de stad in getrokken. Er werd gefeest die dag. De Trojanen voelden zich veilig en onoverwinnelijk. Ze lieten de grote poorten onbewaakt open en Sinon deed – toen niemand keek – de verbogen deur van het grote paard open. Voorzichtig kropen Odysseus en Griekse soldaten naar buiten. Ze openden de poorten van de stad en gaven het signaal aan hun leger. Zwijgend kwamen de schepen aan en gingen voor anker. Die nacht werd de stad Troje overmeesterd door de Grieken. De koning werd gedood, huizen werden geplunderd en vervolgens staken de Grieken de stad in brand tot er niets meer van overbleef. Sinon had met zijn verhaal van lijden en valse tranen de harten van de Trojanen geraakt en met een sluw plan bereikt wat met duizend schepen en tien jaar oorlogvoering niet was gelukt.